

Opgave. Det er to Punkter, hvori Flertallet adskiller sig fra Mindretallet. Der er et tredie Punkt, og det er vel nok forsaavidt det væsentligste, nemlig Spøragsmaalet om, hvorfra det Pengetilskud skal komme, som Alle, og saa Regeringsforslaget, ere enige om, skal ydes de anerkjendte Sygekasser. Regeringsforslaget, saaledes som det nu foreligger, tilpligter Kommunerne at give det Tilskud, og dertil har Flertallet i Udvalget sluttet sig. Et Mindretal vil have Ydelsen udredet af Statskassen. Flertallet slutter sig til Regeringsforslaget, væsentligt fordi man finder, at denne Udredelse og i det Hele den offentlige Omførg for Sygekasserne rigtigt og naturligt og i Medførg af vor hele Lovgivnings Konsekvens sker gennem Kommunerne. Det er naturligt efter det Formaal, som de anerkjendte Sygekasser have, nemlig at forstaaene Vedkommende fra at falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, at den Støtte, der ydes, og saa ydes gennem Kommunerne, hvis Opgave det offentlige Fattigvæsen er, og som, forsaavidt der sker Besparelser for det ved Hjælp af Sygekasserne, have ligefrem Fordel deraf. Denne Forskjel mellem Flertallet og Mindretallet har imidlertid, forekommer det Flertallet, ikke kunnet være saa gjennemgribende, som den under andre Forudsætninger vilde være, da Forholdet er det, at det Pengetilskud, som Kommunerne efter Regeringsforslaget skulle yde, refunderes disse gennem det Udbytte, som en Olskat og en forhøjet Brændevinsafgift give. Den Betænkkelighed, man kunde nære ved at paalægge Kommunerne denne Byrde, nemlig at de ikke ere i Stand til at bære den, havde jo i Regeringsforslaget, saaledes som det forelaa i forrige Samling, motiveret en Overgangsbestemmelse, hvorefter Bidraget for en Tid skulde udredes af Statskassen og først successtvt lægges over paa Kommunerne. Dette er faldet bort her, idet man har set hen til den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag om en Ols- og Brændevinskat, at en Del af denne Stats Beløb skal overføres til Kommunerne. Den hele Betragtning, at det kunde blive for byrdefuldt for Kommunerne, falder derved bort. Det ærede Medlem fra Frederiksberg fastholder Udredelsen af Statskassen, men gaar dog ud fra den Forudsætning, at Ydelsen ogsaa, naar den udredes af Statskassen, skal staffles til Dele ved Hjælp af den nye omtalte Skat, og det ærede Thing vil se, at der ikke er saa stor Forskjel mellem Flertallet og det ærede Medlem. Forskjellen er egentlig kun en formel og er forsaavidt, saaledes som det er udtalt af det ærede Medlem, et Kassererspørgsmaal, men Flertallet lægger dog Vægt paa Rege-

ringsforslagets Ordning i den Henseende, og det af den Grund, at det forekommer os naturligt og af Vigtighed, at hele Forholdet mellem Sygekasserne og Kommunerne ikke løsnes, ikke ophører. Saaledes som Forslaget foreligger fra Regeringens Haand, og saaledes som det af hele Udvalget er foreslaaet ændret paa dette Punkt, ja allermest kan jeg sige, saaledes som det vil se ud, hvis Mindretallets Forslag paa forskjellige Punkter bliver vedtaget, forudsætter det en Forbindelse mellem Kommunerne og Sygekasserne, som det formentligt er nødvendigt at fastholde, og i hvilken det saa naturligt hører ind, at Tilskudet, der reelt kommer fra den nævnte Skat, udredes til Sygekasserne gennem Kommunerne og ikke gennem Statskassen. Men en virkelig dybtgaaende Forskjel bliver der paa dette Punkt mellem Flertallet og den Del af Mindretallet, som ikke mener, at man ved Afgjørelsen af denne Del af Forslaget bør gaa ud fra Forudsætningen om en Stat, der skal tilvejebringe den Sum, som her paalægges Kommunerne til Sygekasserne. Det er de almindelige Bemærkninger, som jeg vilde forudstikke med Hensyn til Forholdet mellem Flertallet og de forskjellige Mindretal, der have stillet Ændringsforslag, som Flertallet ikke har kunnet tiltræde.

Idet jeg nu gaar over til Udvalgets eller Flertallets Ændringsforslag til det Afsnit, der er sat under Forhandling, og ligeledes skal angive Flertallets Stilling til de af Mindretallet stillede Forslag, skal jeg bemærke, at Ændringsforslaget til § 3, der er stillet af et Mindretal, og som gaar ud paa, at man som Minimum af Medlemstallet ved en anerkjendt Sygekasse skal gaa ned fra 50 til 30, har Flertallet ikke kunnet tiltræde af følgende Grunde. Den Minimumsgrændse, man vil sætte, bliver naturligvis til en vis Grad vilkaarlig eller i alt Fald beroende paa et Skøn. Den maa være bestemt efter det Hensyn, at der er Rimelighed for, at Kassen kan opfylde sine Forpligtelser, denne maa ikke være saa faatalig, at Uheld, der ramme et Medlem, kan gjøre den insolvent. Det er det, man har haft for Die her, og Regeringens oprindelige Forslag havde i den Henseende anset det for rigtigt at vælge 50. Da man ønskede at gaa ned herunder, mente Flertallets ifjor, at det vel ikke ubetinget kunde negtes, at der kan være Sygekasser, hvis hele Ordning er en saadan, at de uagtet de have et mindre Medlemsantal, dog ere i Stand til i paakommenne Tilfælde at opfylde deres Forpligtelse, og for at imødekomme Mindretallets Betragtning opstillede det den Regel, som nu er optagen i Regeringsforslaget, om at der kan meddeles An-